

יופי זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופנאית הכינה לאומית המכתיבה מה נדבש וכיצד נתאפר.

לפני חג הפסח התחלנו ב"שיפוף" כללי של דמותנו לקראת הקיץ. רק הספקנו לגמור והרי הקיץ בעיצומו. נכון, שלפי הלוח, התקופה היא אביב, אך החמסינים כבר פוקדים אותנו ועימם הצורך בטיפול קפדני. אם נוניח הטיפול, הרי כשיגיע הסתיו נראה גם אנו סתויות ומסכנות.

את חייבת לעורך לחות

לאחר שניקית היטב וריענת את הפנים, העניקי בנדיבות לחות לפניך. לחות טבעית המתאימה לכל סוגי העור היא Morning Moisture. אותה תשימי תמיד לאחר הניקוי פרט לערב. בערב העניקי לפניך לעומק Night Cream — קרם מוין הנספג לעומק ולא משי-איר מעטה שמנוני על פניך.

אחת לשבוע — אם עורך יבש, או 2-3 פעמים אם עורך שמן, נקי את הפנים בעזרת Soft Scrub. זהו סוג קוסמטי מיוחד המנקה לעומק בעזרת מברשת. הטייבי את פניך במים, העלי מעט מהתכשיט על המברשת וקרצפי בעזרתה את פניך בתנועות סיבוביות. אל תנקי באיזור העיניים! הסירי את הסבון בעזרת פיסת צמר-גפן לחה, שפטי הפנים ושימי Toning Lotion ולחות.

איך תתפסי צבע

בוודאי כבר התחלת לתפוס צבע" ביים או שאת מתכוונת בימים הקרובים להתחיל. זוהרי שלא להפוך לכוהיה מהלכת או לטרטן אדום. למרות שקשה להתגבר על הפיתוי, הרי אם עורך רגיש לקרני השמש — עשי זאת בהדרגה. גם אם את שייכת לברות-המזל המשמשות תמיד בצבע שקולד — את עלולה לגרום נזק לעורך משיווף לא נכון. כי השמש היא אויב של העור. היא מייבשת אותו וגורמת להזדקנות מהירה וזה בנוסף לכוויות.

לכן, נסי למנוע תהליך זה! בבית לפני צאתך, שימי בנדיבות לחות על פניך (כמוכן לאחר שניקית אותם). על הגוף שימי לחות גוף מיוחדת — Body Balm. חבשי כובע רחב שוליים, רצוי גם לעטוף את השיער במטפת מתחת לכובע. כי השמש גורמת לשיער להת-ייבש ולהתפצל. מייד בהגיעך לחוף שימי על כל גופך, מלבד פניך — Sunshine Oil — שמן שיווף חדיש חדיש של חרי קוואנט. שמן שיווף זה יעזור לך להשתוף כראוי. אם עורך רגיש — ברחי מן החוף כעבור שעה בפעמים הראשונות.

לאחר המקלחת שימי Body Balm בנדיבות על גופך ולאחר שניקית פניך היטב! ובמקום לחות שימי Night Cream שהוא קרם מוין הנספג היטב, כדי להחזיר לעור הפנים את מקסימום הלחות שאיבד.

שאלות * תשובות לשאלות * תשובות

החנה האחרת: בעקבות הכי תבה על האמבט האידאלי שאלתן איזה מגבת עדיפה רכה או נוקשה. ובכן ל" פינוק מתאימה מגבת רכה אך מגבת מחוספסת בריאה יותר כי שפשוף ה" גוף בה מוריק את מחזור הדם וניגוב במגבת מחוספסת וקשה, עושה מטאד

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט פתוח לשירותך ולהנאתך בואי לעדכן עצמך בחידושי האופנה האחרונים של לונדון. בואי לקבל ייעוץ אישי בטיפול ואיפור פנים. בואי ותהיי אורחת שלנו. **מרכז ההדרכה של מרי קוואנט, ת"א, רח' רחל 6, פתוח בימים ג' רח' בשעות 4-6 אחה"צ.** להתראות.

אל התעעלו לכתוב למדור על בעיות היופי שלכן, כל פנייה תיענה חן באופן אישי וחו בכתב. כתבו אל "מרי קוואנט", ת.ד. 40020, ת"א.

מיפלא על המים

(המשך מעמוד 11)

שני המתנגדים הראשיים והעיקביים למערכת המעוונים, היו בתוך צה"ל, האלו" פים ישראל טל ואריאל שרון. **טל נחשב האידיאולוג של האו" פוויציה.**

אריק וטליק - נגד

בשעתו, פירסם העיתונאי האמריקאי אלסופ את מה שהבין כעיקרי תפיסתו של טל. אבל או היה ברילב רמטכ"ל, והצנורה הישבה להתפוצץ מועם, כאשר העז העיתונאי אלי לנדאו לצטט את אל" סופ. (בכתבה, שלפי מיטב ידיעתי לא הוגשה קודם לביקורת). לנימוקים הצב"יים, הביא אלסופ גם את ניתוח ההיבט המדיני הישיר של הקו, כפי שלטענתו נראה בעיני טל.

בניתוח זה הצביע טל על כך, שתפיסת קו ברילב, אשר עיקרה ישיבה פיסית מתמדת על קו ה"מים, גורמת שכלל אורך הסואץ ייווצר קו של חיכוך נצחי ובלתי נמנע, היוצר הסלמה הכרחית.

אילו ניבנה הקו — דוגמת הקו המצרי המקביל, שנולד כמה שנים אחריו — לי שמש קרשקפיצה להתקפה, אזי היה טעם בהישענות פיסית על קו המים (וגם אז, לא בשיטת המעוונים, אשר לא צלחה להתקפה, כמו להגנה).

אולם מדיניות ישראל, האיטרטגיה שלה היערכות כוחותיה היו הגנתיות מובהקות. לכן קשה היה לראות את ה"הגיון שבהתעקשות ליצור מגע פיסית עם המצרים. במצב זה, חייבה כל פרו"בוקציה מצרית, יזומה או מאולתרת, תגור"בות מיידיות מצידנו, אלו לא עמדו תמיד בהתאמה הנתונה לצרכים ולאפשרויות ה"מדיניות, אלא קודם-כל — על"פי עק"רונות "התגמול" של שנות החמישים — תוכננו ובוצעו כתגובה, "הולמת" על ש"י עור הנוקים והאבידות שגרמו המצרים בקו.

כיוון שגם המצרים, מצידם, נ"י סו, כמיטב יכולתם, דהשיבו לנו כ"י

הכוחות הגיעו לעמדותיהם באיחור - אך כשהגיעו חשו מיד אל קו המים - ואל אוכדנם

גמוד הנזקים והאבידות שגרמנו אנו להם, ההריפו אף הם את ה"תקירות" מה שגרר, כמוכן, הח"רפה אוטומטית שנשית מצידנו. אינני דן כאן בצעדים כשלעצמם, אולם אין הדעת סובלת, שתגובות רבות-מיש-קל והרות-תוצאות ממין זה ייעשו בע"י קרן בדרך של הכפפת המדיניות לשיקור"לים צבאיים. רק מפני שצה"ל נערך ל"אורך הקוים באורח מסויים, שאפשר היה להחליטו בשיטת-הגנה אחרת, טובה לא פחות — שלא לומר, טובה יותר — אשר תאפשר לדרג המדיני, שיהיה מכוון את הדרג הצבאי במקום שייגרר אחריו וישי"תעבד לו.

הסיפור שקו ברילב, כפי שה"י קם, הוכתב על"ידי הכרח מדיני, אין לו על מה לסמוך. שרון, שא"י ננו נחשב מראשי היונים דורשי הנסיגות, אמר שצורך "הנוכחות" די ב"4-3 נקודות על המים ואין צורך בקו המיפלאתי כודו. מוכן כ"י הצדק עימו.

ברילב, כרמטכ"ל, הוא אשר קבע את השיטה. אין אף צל של ספק, שאילו היה ברילב אומר לגולדה כי אי-אפשר היה ז"ק קו מעוונים קשית על המים, ודאי ש"י היתה מקבלת את דעתו.

התפיסה הנגדית

תפיסת ההגנה המנוגדת לזו של ברילב, היתה מבוססת על ההנחה, שמבחינה צבאית, אין צה"ל נמצא בקו התעלה כדי להגן עליה, אלא כדי שתגן היא עליו. ודאי שלא עלה על הדעת, כי

צה"ל הרחיק את לחות 300 ק"מ מן הקו הירוק ויצר איזור חיץ ועומק איס"רטגני כאלה, רק כדי שידביק עצמו ב"עיקשות בלתי מובנת, לסנטימטרים ה"אחרונים שבקצה הקילומטר 300-כשר הוא אסור לקו הגנה סטטי וקשית. ה"נמתח בשטח טופוגרפי נחות, לאורך תוואי שנוצר לנחותות ההנדסית של חופרת-תעלה פרדיננד לספס, ולא על פי שיקול או הגיון טקטיים כלשהם.

כמגבלות כוח האדם שלו, לא היה צה"ל יכול אף פעם להקים ודאייש מוצבים סטטיים, ככמות ובצפיפות הנחוצים.

מפני מיעוטים ומיקומם, לא תרמו ה"מעוונים כמעט דבר להחזקת הקו ולגב"יחידות הסיוור הקדמיות, שהן אשר הב"טיחו והפגינו את נוכחותנו לחזית ה"תעלה, היינו הך היה, אם ישנם מעוונים או אינם: בלאו הכ"י לא יכלו המעוונים להושיע סיוור שנקלע לצרה, בעוד שההכ"י רח לנוע בין המעוונים ואלהים איפשר ל"י

של קבע שתפיסח ברילב הוכיח את כל התעלה קו-חיכוך נצח, היוצר הסלמה הכרחית

מצרים לאתר במדייק את תנועות הסיו"רים וגם לארוכ להם בהצלחה רבה.

במרמק 5-12 ק"מ מן התעלה השתרעו רכסי גבעות, רובן דיונות, אשר שלטו על המישור הגל"י שבינן ובין התעלה. מבחינה טופוגרפית, היה "קו הגבעות" ה"תוואי האידיאלי עבור צה"ל לבסס עליו את ההגנה בקו התעלה.

טל, שרון ושאר קציני צה"י, שחזו באיולדת קו המעוונים ובכפ"י נתה, ביקשו לנצל את ההגיון ה"טופוגרפי במקום לאנוס אותו ל"י תפיסה מלאכותית ותלושה.

הם חזו את החזקת קו המים באמצעות מסך כחות קלים ומשוריינים, הנעים ב"מרחב שבין הגבעות לתעלה וגם לאורך קו המים, בלא שיהיו כבולים לתנועה על צירים הכרחיים ואל עמדות קבועות, כא"שר מאחור מצויים כוחות גידיים נוספים, עם ארטילריה, לשם סיוע ובעורף הרחוק יותר — אגרופי השריון הגדולים.

זוהי, כמוכן, התפיסה הסכמטית והא"למנטרית ביותר, שכל ספר תורת צבאי מכתיב אותה בנסיבות כאלו. לא היה בה כל חידוש או מקוריות, אבל היה בה הגיון: וקשה לעיתים להשתחרר מן ה"מחשבה שתכונה זו לא נחשבה לזכות ג"י שחם של טל ושרון, אלא דווקא לגנותה.

שוב בחר צה"י, נאמן למס"י רתו, בדרך המקורית-שאיננה-יא"לא-שרלטינית — ושוב שילם עם ישראל את המחיר, רק הפעם חז"י ששני שמרם הושלמה גביותו.

טעותו הראשונה הקרדינלית של גוגן

טעותו הראשית של גוגן התבטאה בכך שדבק בחפיסח ברילב וניהל לפיה את השלב הראשון

התבטאה בכך, שכל האמיתיות הפשוטות הללו לא היו נהירות לו.

ע"יכך דבק, לפחות במעשיו, ב"י תפיסת ברילב וניהל את השלב ה"ראשון של הגנתו ברוחה, במקום שיימלט ממנה מייד, ויורה מייד על נמישת המעוונים וישחרר את כ"י חותיה — הניכרים והמאומנים היטב — של אוגדת פניו לפעול נגד הכוחות הצולחים הפולשים י"י מוד ראשי הגשר, במקום לפצוץ ל"י המון כוחות קטנים, המתעלמים למעשה מן האויב והשום אל ה"מעוונים — היישר מוד לועי הכז"י קות וטיידי ה"סאגר" הממתיינים.